

Barraca del Barri de Baix

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Prop de can Creus - Barri de Baix
Emplaçament	Al sud-oest de can Creus, dins d'una finca particular damunt del km. 8,5 de la BV-1245
Alçada:	748m

Coordenades:

Latitud:	41.73229
Longitud:	2.06682
UTM Est (X):	422393
UTM Nord (Y):	4620474

Classificació

Número de fitxa	08095-304
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 2406202DG2220N

Fitxes associades:

[Barraca codi 10863](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dj., 23/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al sud-oest. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés rectangular, amb la llinda plana i un dels brancals completament rehabilitat. La construcció està inclosa dins d'una finca delimitada amb una tanca metàl·lica, fet pel qual no s'ha pogut veure la coberta. Actualment, l'estructura està rehabilitada i la pedra lligada amb morter.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.

